

၇၇၇ (သမ္မာ)

စုန်းရွာသို့

အလည်တစ်ခေါက်

"စုန်းရွာသို့ အလည်တစ်ခေါက်"

တဖြည်းဖြည်းနှင့် နှစ်တစ်နှစ် ကုန်ဆုံးခါနီး ဒီဇင်ဘာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီ။ ခရီးမသွားဖြစ်တာ ကြာပြီဖြစ်၍ ခရီးတစ်ခု ထွက်ရန် မိသားစုနှင့် တိုင်ပင်ဖြစ်သည်။ မိသားစု (၄)ယောက်တည်းသာ ရှိသည့် နှင်းဆီအတွက် သိပ်တော့ ခက်ခက်ခဲခဲ မတိုင်ပင်ရချေ။ အားလုံးက တညီတညွတ်တည်း လက်ခံကြသည်။ နှင်းဆီနာမည် အရင်းက နှင်းဆီချို။ အဖေ ဦးဥက္ကာမောင်နဲ့ အမေဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်ချို၊ မောင်လေးဖြစ်သူ ဝေယံမောင် စည်းလုံးညီညွတ်တဲ့ မိသားစုလေး တစ်ခုပေါ့။ စည်းလုံးညီညွတ်စွာပဲ သူတို့ ရဲ့ ခရီးလေးကို အစပြုခဲ့ကြတယ်။ ရွေးလိုက်သော ခရီးစဉ်နေရာမှာ တခြား ဒေသတော့ မဟုတ်ချေ။ ဦးဥက္ကာမောင်ရဲ့ ဇာတိမြို့ဖြစ်တဲ့ ပြည်ပေါင်းတည်မြို့ ကလေးပင်။ ဦးဥက္ကာမောင် အိမ်ထောင်ကျပြီး ကတည်းက မပြန်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဒေသဖြစ်၍ အလည်ပြန်ဖြစ်ခဲ့ ကြတော့သည်။ သီချင်းသံ တအေးအေးနှင့် ထွက်လာသည် မှာ နာရီအနည်းငယ် ကြာလာခဲ့ပြီ။ မှောင်ရီပျိုးစ အချိန်သို့ ရောက်လာချေသည်။

"ဒယ်ဒီ သတိထားပြီး မောင်းနော် မှောင် လာပြီ"

"စိတ်ချပါ သမီးရဲ့ ဒီလမ်းက ဒယ်ဒီငယ်ငယ်က ခြေရာတွေ ထပ်နေတဲ့ လမ်းပါ စိတ်မပူနဲ့ အိပ်ရေး ပျက်ထားတာ အိပ်လေ "

"ဟုတ်သားပဲ မမ အိပ်ရေး ပျက်ထားတာ အိပ်လိုက် မောင်လေး

ဘေးမှာ ထိုင်နေတာပဲ စိတ်ချ"

"အင်းပါ ဒါဆို တစ်ရေးလောက် အိပ်လိုက်ဦးမယ်"

အလုပ်ကြောင့် ခုမှ ခွင့်ရက်ရသည့် နှင်းဆီချို ခရီးထွက် အပန်းဖြေရန် အကြောင်းပြချက် အချို့လည်း ရှိနေသည် ။ မကြာသေးခင် ကမှ ဆုံးပါးသွားသည့် သူ့ချစ်သူ စိုင်းသီဟကျော် ကြောင့်ပင်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်နှစ်က ...

"ယုယ ဒီနေ့ကန်တင်း သွားရအောင် သင်တန်းက တစ်ချိန်တည်း ဆိုတော့"

"အယ် ထူးထူးဆန်းဆန်း နှင်းဆီက ကန်တင်း သွားရအောင်တဲ့လား"

"မနောက်နဲ့ ဟာ ဒီနေ့ ငါညစ်နေတာ "

"အိုကေ အိုကေ ဒါဆိုလည်း သင်တန်းချိန် ပြီးရင် သွားကြမယ်" အတန်းချိန် ပြီးတာနဲ့ ကန်တင်းက ထိုင်နေကျ အအေးဆိုင်တွင် ထိုင်လိုက်သည် ။ အအေး မှာ လိုက်ပြီး စိတ်ထဲ ညစ်နေသည် များကို သူငယ်ချင်း ယုယအား ပြောပြနေတော့သည် ။ စီးပွားရေး အကြောင်း မိသားစု ကျန်းမာရေး ညံ့တဲ့ အကြောင်း စသဖြင့် ပြောနေခဲ့သည် ။ ယုယလည်း နှင်းဆီ၏ စကားများကို ဂရုတစိုက် နားထောင်၏။

"ကဲပါ အဆင်ပြေ သွားပါလိမ့်မယ်ဟာ ညစ်မနေနဲ့ အဝေးသင်လည်း

မပြောင်းပါနဲ့ နော်"

"အင်းပါ ဒါဆို အိမ်ပြန် ကြမယ်လေ"

"အင်း ... " အာရုံထွေပြားစွာ တွေးတောရင်း နှင်းဆီ ပတ်ဝန်းကျင် ကိုပင် ဂရုမစိုက်မိ။ အတွေး နယ်ချဲ့ရင်း ...

"တီ တီ ... ကျွီ ... ဒုန်း" ဟွန်းသံကိုပင် မကြားရဘဲ စိတ်လေလွင့် နေခြင်းကြောင့် နှင်းဆီတစ်ယောက် ကားနဲ့ ပွတ်တိုက်မိ သွားသည် ။ ကျန်တာ ဘာမှ မမှတ်မိချေ။ မူးဝေနေသည့် ကြားမှ မျက်လုံးကို အသာ လေး ဖွင့်လိုက်မိသည် ။ အလွန် ခမ်းနားလှသည့် အခန်းတစ်ခု၏ အိစ က် ညက်ညောသော ဖွဲ့မွေ့ရာပေါ် လဲလျောင်း နေသည် ကို သူသတိထား မိ လိုက်သည် ။ အားပြုကာ ထမည်အပြု ...

"မင်း သတိရပြီလား"

"ကျွန်မ ဘယ်ရောက် နေတာလဲ ပြီးတော့ ... "

"မင်း ဘာတွေ မေးချင်နေလဲ ကိုယ်သိပါတယ် အေးဆေး ဖြေပေးပါ့ မယ် မလောပါနဲ့ မင်းရောက် နေတာက မဟူရာစံအိမ် မင်းကို ကိုယ့် ကားနဲ့ ပွတ်တိုက်မိတာ ဆေးရုံ မခေါ်သွားဘူး ဆိုတာက ကိုယ့်အစ်ကိုက ဒေါက်တာပြီးတော့ အိမ်နဲ့ နီးလို့ ခေါ်လာတာ ကိုယ့်နာမည်က စိုင်းသီဟ ကျော်"

"အားနာလိုက်တာ ကျွန်မကြောင့် အလုပ် ရှုပ်စေမိပြီ"

"ထူးဆန်းလိုက်တာ ကိုယ်က မင်းသတိ ရလာတာနဲ့ ကိုယ့်ကို အမှုဖွင့်လျော်ကြေး တောင်းမယ် ထင်နေမိတာ"

"ကျွန်မ အတွေးလွန်လို့ အခုလို ဖြစ်တာပဲ လျော်ကြေး တောင်းရ လောက် အောင်လည်း စိတ်ဓာတ်ကော လူကော မဆင်းရဲဘူး"

"ဆောရီးကွာ မင်းနားလိုက်ဦးလေ မင်းသေချာ သက်သာရင် လိုက်ပို့ ပေးမယ်"

"ကျွန်မ ခုသက်သာပြီ အိမ်ပြန်ချင်တယ်"

"မိုးချုပ်တော့မယ် အပြင်မှာ မိုးလည်း ရွာနေတယ်"

"ရပါတယ် ကျွန်မအိမ်က စိတ်ပူနေ လောက်ပြီ ကျွန်မပြန်မယ်" တားမရသည့် အဆုံး နှင်းဆီကို စိုင်းသီဟ ကိုယ်တိုင် အိမ်သို့လိုက်ပို့ ပေးရတော့သည်။ ။ နှင်းဆီ၏ မိဘများကိုလည်း အလုံးစုံ ရှင်းပြ၍ ပြေလည်သွားတော့သည်။ ။ စိုင်းသီဟ တစ်ယောက် နှင်းဆီချို ဆိုသော မိန်းကလေးကို စိတ်ထဲတွင် စွဲမက်သွားသည်။ ။ တက္ကသိုလ် တစ်ခုတည်းမှာ မေဂျာတူ တက်နေပြီး သူ့လို ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်ကို မသိသူ ရှိသေးသည် ကို အံ့သြမိသည်။ ။ သူ့စိတ်ကူးထဲက လိုချင်သည့် မိန်းကလေး တစ်ယောက်၏ အကျင့်စရိုက်များ အားလုံးရှိနေ၍ နှင်းဆီကို သူစိတ်ဝင်စားခဲ့သည်။ ။ စိုင်းသီဟကျော်မှာ မျိုးရိုးစဉ်ဆက် ချမ်းသာသည့် စော်ဘွားမျိုး၏ နောက်ဆုံးမျိုးဆက် တစ်ယောက်ပင်။ ရုပ်ရည် ရူပကာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေါကြွယ်ဝသည့် အရာရာ ပြည့်စုံနေသော သူတစ်ယောက်။ တက္ကသိုလ် ပုံမှန် ဇာတ်လမ်းထဲ ကလို နှင်းဆီနဲ့ စိုင်းသီဟကျော်တို့ ချစ်သူ ဖြစ်သွားခဲ့ကြသည်။ ။ အစ နှစ်ဦးသား သိတဲ့ အချစ်ပေါ့။ အချိန်တွေကြာ ဘွဲ့ရပြီး ချစ်သူသက်တမ်း ငါးနှစ်ပြည့်မှ စိုင်းသီဟ မိဘများက သိပြီး နှင်းဆီနဲ့ ခွဲခဲ့ကြတယ်။

"စိုင်းသီဟ မင်းကို နန်းမျိုးသူဇာနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ပြီးပြီ ရှေ့ဆက်ပြီး နှင်းဆီချိုဆိုတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ မပတ်သက်ဖို့ လိုပြီ"

"စိုင်း နှင်းဆီကိုပဲ ချစ်တယ် သူနဲ့ ပဲ လက်ထပ်မယ် နန်းမျိုးသူဇာကို ညီမလေး တစ်ယောက်ထက် မပိုဘူး "

"မင်းသဘော မတူလည်း လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ရမှာ ပဲ" စိုင်းသီဟစိတ်ကို သိလျက်နဲ့ မင်္ဂလာပွဲကို အတင်းအကျပ် စီစဉ်ခဲ့ကြသည်။ ။ မင်္ဂလာမဆောင်ခင် ညမှာ ပဲ ကားနဲ့ ခိုးထွက်ရင်း စိုင်းသီဟ တစ်ယောက် ကားဘီးချော်ကာ ချောက်ထဲကျပြီး သေဆုံး ခဲ့တော့သည်။ ။ စိုင်းသီဟ မိဘများ လည်း နောင်တ တရားများ ရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး ပစ္စည်းဥစ္စာများကို တူဖြစ်သူ စိုင်းခွန်ကျော်ကို အမွေပေးအပ်ကာ တရားဘာဝနာ အားထုတ်သွားကြ၏။ စိုင်းသီဟကို ချစ်တဲ့ နှင်းဆီလည်း အရူးတစ်ပိုင်း ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ခုမှ တည်ငြိမ်စ ပြုလာတာပေါ့။
